

JRS-B News

JAARGANG V, NUMMER 3

HERFST 2015

In dit nummer:

A Dieu, Eddy 1

JRS Belgium 2
waagt zich
aan het
avontuur van de
"Communities
of hospitality"

In't kort 2

"Nu wil
iederéén
weg" 3

Volg onze 4
projecten op
het vernieuwde
jrsbelgium.org

Uitnodiging 4

A Dieu, Eddy

Op 14 juni jongstleden overleed pater Eddy Jadot S.J. Onze organisatie verliest met hem haar tweevoudig grondlegger, eerst van JRS Europe en dan van JRS Belgium. We verloren ook een vriend die de inzet voor de waardigheid van de vluchtelingen verpersoonlijkte, zowel in Europa als in Azië. Is het toeval dat zijn uitvaart plaatsvond op 20 juni, de Wereldvluchtelingen-dag?

Uit de getuigenissen die we ontvingen als eerbetoon aan Eddy, kiezen we die van professor en advocaat Jean-Yves Carlier. "Ik ontmoette Eddy in 1987, in het kader van het Europees congres over het asielrecht. Hij nam dikwijls deel aan colloquia en hij onderzocht voortdurend of de voorstellen echt tegemoetkwamen aan de noden van ontredderde mensen. Hij besepte ook dat liefdadigheid niet kon volstaan. Hij was bezorgd over de verslechtering van het asielrecht en over de noodzaak om het lot van de vluchtelingen te verbeteren. Op zijn verzoek stond ik van 1992 tot 1995 in voor de coördinatie van een onderzoek naar het begrip 'vluchteling' in een vijftiental landen. Het project, dat werd gefinancierd door JRS, het UNHCR en de Universiteit van Namen, had een Europees wetenschappelijk comité waarvan de leden een permanent karakter poogden te geven aan hun wetenschappelijke samenwerking over het vluchtelingenvraagstuk. Daaruit ontstond het Odysseus-netwerk, waarvan nu academici uit alle Lidstaten van de Europese Unie deel uitmaken. We kunnen dus zeggen dat dit krachtige analyse- en vormingsinstrument echt in het verlengde ligt van de intuïtie van Eddy Jadot.

Onze tweede getuige, Ward Kennes, studeerde te Namen aan het Universitair Religieus Centrum, toen hij Eddy leerde kennen. Vanaf 2004 zou hij met hem samenwerken als assistent van de eerste directeur van JRS-EUROPE. "Wij moesten het Europese netwerk van nationale JRS-kantoren uitbouwen. In landen zoals Italië en het Verenigd Koninkrijk waren die reeds vrij goed ontwikkeld, maar in sommige andere landen bleef het beperkt tot een of twee personen. Wij hadden een jaarlijkse Europese bijeenkomst, waar de

zeer uiteenlopende toestanden en methoden in de verschillende Europese landen aan bod kwamen. Maar er was eenzelfde geest van dienstbaarheid aan de vluchtelingen die ons verbond. In sommige landen lukte de 'advocacy' ten voordele van de vluchtelingen bij de regeringen

Pater Eddy Jadot vertelt over zijn engagement bij JRS.

goed, maar in andere landen was dat zeer moeilijk. Als JRS-Europe richtten wij ons uiteraard ook op de besluitvorming op Europees niveau en op de werkzaamheden in het Europees Parlement.

Wat mij diep getroffen heeft is de nauwe verbondenheid tussen zijn engagement en de ignatiaanse spiritualiteit: de plaats voor gemeenschappelijk gebed op het kantoor, het belang van de persoonlijke onderscheiding naar waar zijn plaats nu eenmaal was, zijn jezuïtische aanpak bij de selectie van medewerkers. De laatste jaren van zijn leven was Eddy Jadot nog steeds intens bezig met de 'spiritualiteit van de vluchteling'. Het werk dat ik met Eddy mocht doen voor vluchtelingen, blijft mij ook vandaag nog inspireren in mijn werk als burgemeester en parlements lid."

De beste manier waarop wij de herinnering aan pater Eddy Jadot kunnen eren, is dat niet door onze taak ('begeleiden, dienen, verdedigen') te blijven uitvoeren met evenveel ijver als hij?

Xavier DIJON en
Baudouin VAN OVERSTRAETEN

JRS Belgium waagt zich aan het avontuur van de 'Communities of hospitality'

Dat is de naam van het nieuwe project dat werd uitgewerkt door een tiental JRS-kantoren in Europa. Het wil gastvrijheid promoten, een waarde die dikwijls in het gedrang komt door vijandige houdingen tegenover migranten. In België hebben we ervoor gekozen die doelstelling te verwezenlijken door het vormen van solidariteitsnetwerken. Gezinnen en gemeenschappen worden uitgenodigd om aan zogenaamde 'onverwijderbare' migranten een onderkomen te bieden, om ze te begeleiden en om van henzelf te vernemen aan welk een onontwarbare situatie ze het hoofd moeten bieden.

Wie zijn die 'onverwijderbaren'?

Het zijn personen die uit een gesloten centrum of een terugkeerwoning (wanneer het gaat om een gezin met minderjarige kinderen) werden vrijgelaten om verschillende redenen: sommigen wegens hun gezondheidstoestand, anderen omdat de Dienst Vreemdelingenzaken geen identificatie of reisdocumenten kan krijgen, nog anderen omwille van het risico op foltering of een onmenselijke en vernederende behandeling indien ze zouden worden teruggestuurd naar een land waar ze persoonlijk gevaar lopen. Ze worden aangemaand om de Schengenruimte spoedig te verlaten, maar ze hebben geen enkel recht in België. Veroordeeld tot een ondergedoken leven, verzinken sommigen van hen in grote armoede.

Communities of hospitality is een proefproject dat meer nadruk legt op de kwaliteit van de relaties die mogelijk gemaakt worden en op het vormen van grote netwerken, dan op het bieden van een onderkomen aan een groep mensen 'zonder papieren en zonder onderdak'. Het is immers niet onze taak het effect van de tekortko-

mingen van de Belgische Staat te verzachten of om die van zijn verantwoordelijkheden te bevrijden door in zijn plaats voor grootschalige opvang te zorgen.

Aan de personen die we opvangen, willen we een adempauze geven en hun de mogelijkheid bieden om er lichamelijk en mentaal weer bovenop te komen om opnieuw een zo zelfstandig mogelijk leven te leiden, vandaag misschien in de illegaliteit, morgen misschien in het buitenland. Daartoe is het vormen van een netwerk van relaties minstens even noodzakelijk als het bieden van een tijdelijk onderkomen.

Op middellange termijn zullen we steunen op onze ervaring inzake gastvrijheid en opvang, om een waardig statuut te eisen voor die 'onverwijderbaren': minstens tijdelijk verblijfsrecht, recht op werk, sociale rechten...

Wij hebben u nodig

We doen een oproep aan al onze lezers om zich bij JRS aan te sluiten op dat nieuwe terrein van ontmoeting met vreemdelingen buiten de gesloten centra. Of u alleenstaand of een gezin bent, dan wel een parochie of een gemeenschap – wij nodigen u uit om samen met ons die solidariteitsnetwerken op te bouwen, door iemand voor korte tijd op te vangen op de plaats waar u leeft, door iemand te begeleiden bij het zoeken naar een activiteit buitenshuis, door de band te verzekeren tussen wie opvangt, wie wordt opgevangen en JRS, door dit initiatief de nodige bekendheid te geven in omgeving of door het financieel te steunen.

Op dit ogenblik stelt u zich ongetwijfeld duizenden vragen: hoe, waar, wanneer en met wie? In

IN'T KORT

De lijst met 17306 namen van mensen die omkwamen tijdens hun tocht naar Europa. (Begijnhofkerk)

Aan de vooravond van Wereldvluchtelingendag, op 19 juni, kwam JRS Belgium samen met andere organisaties die opkomen voor de rechten van migranten en vluchtelingen, alsook met groepen van verschillende religies, bijeen voor de Brusselse Begijnhofkerk voor een protestwake bij de doodskist van de "Onbekende Drenkeling".

De deelnemers uitten hun verontwaardiging over het gebrek aan proactief beleid dat vluchtelingen in staat zou stellen om naar Europa te komen zonder hun leven te wagen tijdens een gevaarlijke en onmenselijke reis.

afwachting van de informatie- en uitwisselingsmomenten die wij tijdens de herfst organiseren, vindt u reeds antwoorden op onze gloednieuwe website (jrsbelgium.org) die we begin september verwachten. U zal er terugvinden welke naam we aan dit gastvrijheidsproject in België zullen geven en u kan er ons laten weten hoe u dit project kan steunen.

Alvast bedankt aan iedereen!

Baudouin VAN OVERSTRAETEN

“Nu wil iederéén weg!”

Pater Mourad Abou Seif S.J. vertelt over JRS in Aleppo.

Dit voorjaar bezocht de Syrische jezuïet Mourad Abou Seif ons JRS-kantoor voor een belangrijke ontmoeting. Uit eerste hand vernamen we hoe de schrijnende levensomstandigheden in Syrië dagelijks nóg meer mensen op de vlucht doen slaan. “Nu wil iederéén weg”, beaamt pater Mourad. Maar ook zijn relaas over een broos, doch flexibel en indrukwekkend JRS-project in Aleppo liet niemand onbewogen.

Februari 2012. Peter Balleis, internationaal directeur van JRS, brengt een bezoek aan Aleppo. In een gesprek daagt hij pater Mourad uit na te denken over een project waardoor zo’n 12 000 families geholpen kunnen worden. De gigantische proporties doen Mourad slikken, maar hij grijpt de kans met beide handen. Hij komt op het spoor van een groep jongeren in Aleppo die zich verenigen in “vrijwilligersfamilies”. Ongeacht religie, politieke opvattingen of etniciteit zetten ze zich samen in voor families op de vlucht binnen Syrië. Ze speuren hun eigen netwerk af op zoek naar huisvesting, voeding en andere levensnoodzakelijke producten.

Getroffen door het wantrouwen tussen christenen en moslims in Aleppo, koestert pater Mourad de droom om christelijke en moslimjongeren samen te laten werken in een project. “Als we met elkaar willen samenleven, moeten we veel dichter bij elkaar staan”, aldus Mourad. En zo besluit pater Mourad de jongeren te steunen. Hij biedt hen enkele lokalen aan in het klooster van saint Martin, waar ze elkaar kunnen ontmoeten en waar verzamelde goederen gestockeerd kunnen worden. Zo ontstaat een bijzonder JRS-project... Wanneer Youcef, een jonge moslim, op een dag aan Mourad vertelt dat ze “bij hen in het klooster saint Martin” toch anders werken dan bij bevriende organisaties, groeit bij pater Mourad het besef dat het project veel groter zou worden dan gedacht.

Wanneer het geweld ook Aleppo bereikt, telt de groep al meer dan 150 jongeren. Met een toelating van de gouverneur van Aleppo worden elf scholen geopend om de vele dakloze families te huisvesten. De jongeren zijn dag in dag uit in de

weer: JRS begint warme maaltijden te voorzien in reusachtige kookpotten, tot wel 18 000 per dag! Ook medische zorgen en psychosociale ondersteuning worden aangeboden. Tijdens de ramadan verzamelt JRS gebedstapijten en korans om uit te delen aan moslims.

’s Avonds treffen de jongeren elkaar. Het vele leed dat ze overdag zien, is moeilijk te dragen. Ze verlangen ernaar met elkaar uit te wisselen, over de pijn, het verdriet, de onmacht,... Door het gezamenlijke werk ontdekken ze samen hun zuivere mens-zijn, los van religie of etniciteit. De angst voor de ander verliest zijn betekenis.

In de geest van het verbindende werk van pater Mourad en zijn JRS-medewerkers in Aleppo, krijgt de recente Belgische reddingsoperatie van 244 christenen een bittere smaak. Dat Syrische vluchtelingen in de buurlanden van Syrië geholpen worden om een Belgisch visum te verkrijgen, kunnen we enkel toejuichen. Het bespaart velen een heikele tocht naar Europa.

Maar welke gevolgen heeft zo’n actie voor de bevolking ter plaatse als

mensen geselecteerd worden op basis van hun religie? Ondermijnen we zo het dappere werk van organisaties ter plaatse niet? Was het niet verantwoord geweest hierover in België vooraf een grondig parlementair debat te voeren?

Barbara MERTENS

In reusachtige kookpotten worden dagelijks 18 000 maaltijden klaargemaakt.

Volg onze projecten op de vernieuwde website jrsbelgium.org

Als digitaal visitekaartje van onze organisatie was de oude website al even aan verfrissing toe. Zowel een meer eigentijdse vormgeving, als een inhoudelijk sterkere afstemming op onze oude en nieuwe projecten bleek onontbeerlijk. Zeker nu JRS Belgium zich buiten de gesloten centra waagt om samen met u netwerken van gastvrijheid op te bouwen. In samenwerking met communicatiebureau Vertige maakten we hier de afgelopen maanden werk van.

Naast een vernieuwde voorstelling van de pijlers, de waarden en de visie van JRS, wil de nieuwe website informatie voor specifieke groepen direct toegankelijk maken. Zo helpen drie ronde knoppen gedetineerden en hun naasten, professionals zoals advocaten en artsen, en tenslotte toekomstige vrijwilligers en donoren, in één klik naar informatie op maat.

Het hart van ons werk vindt u terug onder de grote foto waar vijf beeldrijke knoppen u meevoeren naar onze projecten, en naar de spiritualiteit en de partners met wie we samenwerken.

Verlies onze website de komende weken niet uit

het oog. De naam van ons nieuw gastvrijheidsproject zal er bekend gemaakt worden, alsook die van de verantwoordelijke die eerdaags wordt aangeworven. Bovendien wordt de website ook de belangrijkste toegangspoort voor elkeen die zich samen met ons wenst te engageren!

Wij verwachten u op www.jrsbelgium.org.

Heeft u suggesties of bedenkingen? Ze zijn welkom bij Barbara: barbara@jrsbelgium.org.

Chagall, Abraham en de drie engelen

Uitnodiging

Van vrijdag 13 tot zondag 15 november 2015, zullen Marie Bouvier en Pieter-Paul Lembrechts S.J., allebei lid van het team van JRS Belgium, samen met Christophe Renders S.J., onze vroegere directeur, in La Pairelle (Wépion) een sessie organiseren onder de titel "Ik was vreemdeling en gij hebt mij opgenomen" (Mt 25,35).

De sessie is open voor iedereen. Meer informatie vindt u op www.lapairelle.be/spip.php?article1686

Vergezellen

Dienen

Verdedigen

JESUIT REFUGEE SERVICE BELGIUM VZW

IBAN: BE40 5230 8069 3161

BIC: TRIOBEB

Maurice Liétartstraat 31/ 9

Tel: +32-2-738 08 18 belgium@jrs.net

B- 1150 Brussel

Fax: +32-2-738 08 16 www.jrsbelgium.org

Voor een fiscaal attest (vanaf 40€) kunt u storten op de volgende rekening:

VZW Caritas International, Liefdadigheidsstraat 43, 1210 Brussel

IBAN: BE88 0000 0000 4141 BIC: BPOT BEB1, onder vermelding van "P168JRS"

Verantwoordelijke uitgever: Baudouin Van Overstraeten, c/o JRS-Belgium